

תואר ראשון תואר שני הכשרת אקדמאים מכינות רפואה משלימה הסמכה **בספורט תיירות ופנאי אתגרי תעודה והשתלמויות**

למה לי "מצוינים להוראה"?

אם הנכם מתלבטים האם להירשם למסלול "מצוינים להוראה" שבמכללה האקדמית בוינגייט, בוודאי תוכלו להזדהות עם סיפורי ועם לבטיי:

סיימתי את לימודי התיכונים בהצטיינות והצלחתי במבחן הפסיכומטרי. מתוך רצון לבנות את חיי ולבסס את מעמדי החברתי והכלכלי, פניתי ללימודי מנהל עסקים ומערכות מידע במוסד מוביל ויוקרתי. הציפיה הייתה "למצות את הפוטנציאל" בו ניחנתי, ציפיה משותפת לי ולחברה הסובבת אותי. פניתי למסלול בלב שלם ומתוך עניין, למדתי מגוון קורסים, החכמתי, נהייתי, התמקצעתי, אך התהליך היה סייזיפי למדי. השלמתי את התואר בהצטיינות, אך ללא שינוי ערכי או תפיסתי כלשהו (מעבר לפן המקצועי), ללא חזון וללא סיפוק ממשי. עבדתי בתחום והתקדמתי אל עבר "עתידי בטוח", אך משהו היה חסר.

במקביל, עברתי תהליכים רבים במישור האישי. נחשפתי לעולם הספורט והריצה והתמקצעתי, הן כאתלטית והן כמדריכה. התאהבתי בילדים שבהדרכתי ובתחושת הסיפוק והשלחות וסדר העדיפויות בחיי השתנה. באופן הדרגתי, השקעתי פחות ופחות שעות בתחום היי-טק ויותר שעות בתחומי העניין החדשים. גם הוראת תחומים אחרים הפכה עבורי לאטרקטיבית והבנתי **עד כמה חשוב החינוך הגופני במציאות של ימינו**.

מצב החינוך הגופני בישראל בכי רע: בהכללה, הילדים אינם ספורטיביים ואינם מעריכים את המקצוע, המערכת כולה מתקשה להבין את חשיבות התחום ומעמד המורה נמוך מאוד (אף נמוך ממעמדו של מורה בתחום "עיוני"). מעובדות אלו, נובע מעגל קסמים אשר קשה לפרוץ: מעמד המורה ושכרו הנמוך מובילים לביקוש ירוד למקצוע (בעיקר בקרב בעלי פוטנציאל אקדמאי), תנאי הקבלה ללימודים נמוכים, לשוק מגיעים מורים רבים ממסלולי הלימוד (אף שלא לכולם הכישרים הנדרשים) אך בכל זאת נוצר מחסור בכוח אדם איכותי, מעמד המורה ממשיך להיפגע וחוזר חלילה... מכאן, ברור מדוע לא כדאי ללמוד "חינוך גופני" במדינתנו.

עם זאת, החינוך הגופני נמצא באושיות החברה. חינוך גופני חשוב לא פחות (ואף יותר) מכל מקצוע "עיוני" אחר. החינוך הגופני משמש בסיס להתפתחות הילד במישור הפיזי, אך במקביל גם במישור הרגשי, החברתי והקוגניטיבי (או לפחות כך זה אמור להיות). באמצעות כוח אדם איכותי אשר יוביל שינוי בתחום, ניתן יהיה לעצב את אישיות הילד, החל מערכיו וכולל כישוריו השכליים או אפילו רצונו להצליח ולהתפתח בעתיד. ניתן גם להקנות לו כישורי חיים והרגלים בריאים, שכה חשובים לאורח חייו וחיינו במדינה בעתיד. חשוב ללמוד מתמטיקה, שפה ומדעים, אך כיצד נוכל ללמד את ילדינו להיות בני אדם טובים יותר, מלבד מסגרת שיעור החינוך הגופני?

כשעלה בראשי הרעיון לעסוק בתחום החינוך הגופני, לא יכולתי שלא לחשוב על מעמדו הנמוך של המורה ועל כך שאלמד יחד עם סטודנטים רבים בעלי כישורים ובעיקר רצונות וחזון שונים משלי, אצא יחד עימם לשוק העבודה ואהיה אחת מכולם ואהפוך למורה בינונית ולא למנהיגה חינוכית, כפי שרציתי. לשמחתי, מצאתי מענה הולם לחששותיי במסלול "המצוינים להוראה":

התכנית מרכזת בעלי יכולות אקדמאיות ויכולות הוראה גבוהות. המועמדים נדרשים לעמוד בקריטריונים ראויים לשמם ובראיון אישי על מנת להשתייך לתכנית. בתמורה, התכנית מספקת את צרכי העומדים בדרישותיה לאורך כל הדרך.

במישור הטכני, מציעה התכנית פטור מתשלום שכר לימוד ואף יתרון במציאת מקום עבודה. בעיניי, זהו לא העיקר, אך יתרון המתווסף ליתרונותיה הרבים.

במישור המהותי, התכנית מציעה ללמוד, להעמיק ולהפוך למחנכים מובילים. הלימודים בתכנית נעשים בשתי מסגרות: במסלולי הלימוד הכלליים (יחד עם יתר הסטודנטים) ובמסגרת קבוצת "המצטיינים":

- במפגשים הקבוצתיים, ניתן לחוש ברצון הנוכחים ללמוד ולהתפתח, במוטיבציה ובאיכות ההון האנושי. הדיונים פורים ומעמיקים, תפיסתנו החינוכית-ערכית מתחדדת והרצון להשקיע בתחום הולך וגדל.
- במסלולי הלימוד הכלליים, אנו "בולטים בשטח", מסייעים לסטודנטים מתקשים וזוכים לפרגון כלל הסגל האקדמאי.

תכנית הלימודים שלנו שונה, כך שאכן נוכל להפוך למובילים בתחום. התכנית תובענית ואנו נדרשים להוכיח מצוינות ואף לתרום לקהילה, אך עושים זאת מרצון רב. במקביל לחובותינו, אנו נהנים מפריויולגיות נוספות וחשובות:

- אנו זוכים למעורבות בעיצוב תכנית הלימודים לאורך הדרך, כך שנוכל להתעמק בתחומים שחשובים לנו ואף להבין מדוע מעוצבת כך התכנית.
- אנו נהנים מתמיכת המערכת כולה וסיוע יוצא דופן.
- אנו מרגישים חלק מקבוצה איכותית, בעלת צביון ייחודי.
- יותר מכל, אנו נהנים מתחושת העצמה שאין כמותה מצד מרכזת התכנית, מיקי אופיר, ויתר הנוגעים בדבר, אשר דוחפת אותנו להמשך השקעה והצלחה.

הצטרפות לתכנית הפגה את החששות עימם התחלתי את לימודי החינוך הגופני. כעת, אני מאמינה שגם אם לא נהפוך את מערכת החינוך על-פיה, נוכל לתרום לשינוי וכמובן להפוך לאנשי מקצוע וחינוך מעולים. אני מזמינה את כל בעלי היכולת והרצון לעשות כך להצטרף לשורתינו.

כתבה: חנה בן-עמי, סטודנטים במסלול "[מצטיינים להוראה](#)", במכללה האקדמית בוינגייט.

רוצים גם אתם [תעודת הוראה לאקדמאים](#)?